

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 07/24207, 07/24205, 07/24208 en
07/24206 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 augustus 2007 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 8 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, deze besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de staatssecretaris in de enige grief heeft betoogd dat hij zich niet gehouden acht toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), nu de vreemdelingen, reeds omdat zij de asielprocedure nog niet hebben doorlopen, niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk hebben gemaakt dat Griekenland zijn internationale verplichtingen jegens hen niet zal nakomen, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de uitspraak van de Afdeling van 3 december 2007 in zaak nr. 200704404/1 (www.raadvanstate.nl). Uit die overwegingen vloeit voort dat de grief in zoverre faalt.

2.2. De in de grief opgeworpen rechtsvraag in verband met de door de voorzieningenrechter gehechte betekenis aan het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.3. De in de grief opgeworpen rechtsvraag betreffende de op 27 juni 2007 door de Europese Commissie genomen beslissing om op grond van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese

Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Verordening te starten, heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief ook in zoverre slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het vorenoverwogene voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven tot een ander oordeel, de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 7 juni 2007 alsnog ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 augustus 2007 in de zaken nrs. 07/24207 en 07/24205;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

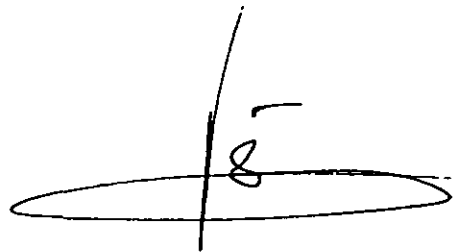
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 januari 2008

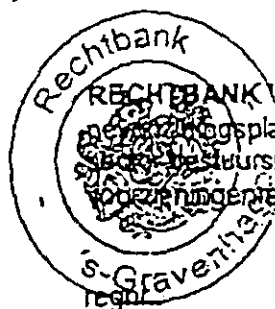
480.

Verzonden: 11 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Rechtspraakplaats Zwolle
Voorzieningenrechter

Awb 07/24208 en 07/24206 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24207 en 07/24205 (beroep)

UITSpraak

Inzake:

verzoeker 1,
geboren op _____
verzoeker 2,
geboren op _____
belden van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummers 0702.08.0328 en 0702.08.0329
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,
verzoekers;

IND lokatie:	Zwolle	
Dossiernr.:		
ULAD ontvangstdatum:		
Bidsnr.:		
IND ontvangen datum:	0.9. AUG 2007	
Registratie in INDIS:	naam m.d.v.:	ker Roost
	datum:	9/8-07 unit: 33 ✓
Invoer- controle:	naam m.d.v.:	
	datum:	unit:

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente,
verweerder. ✓

1 Procesverloop

- 1.1 Op 8 februari 2007 hebben verzoekers een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij onderscheiden besluiten van 7 juni 2007 heeft verweerder de aanvragen afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvragen.
- 1.2 Bij brieven van 12 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekers mogen de behandeling van de beroepen niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschriften van 12 juni 2007 is verzocht de voorlopige voorzieningen te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op de beroepen is beslist. De gronden van de verzoekschriften zijn bij brieven van 3 juli 2007 aangevuld.
- 1.3 De verzoeken zijn ter zitting van 31 juli 2007 behandeld. Verzoekers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of de beroepen een redelijke kans van slagen hebben en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekers in afwachting van de beslissing op de beroepen moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

regnr: Awb 07/24208 en 07/24206 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24207 en 07/24205 (beroep)

2

- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 Griekenland heeft op 4 april 2007 de overnameverzoeken op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.
- 2.6 Verzoekers hebben gesteld dat uit de bestreden besluiten blijkt dat niet langer in geschil is dat zij zijn teruggekeerd naar Irak. Wat echter ook zij van de duur van hun verblijf in Irak, verweerder kan zich in ieder geval niet beroepen op het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verzoekers verwijzen daarbij naar de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 25 mei 2007, Awb 07/13878 en Awb 07/13879. In deze uitspraken is met name waarde gehecht aan de statistische informatie (ontleend aan het UNHCR rapport van november 2004), omtrent ingewilligde asielaanvragen in Griekenland, alsmede aan de rechtsgevolgen die een inbreukprocedure heeft. Zolang de inbreukprocedure nog niet is afgerond dient ervan uit te worden gegaan dat de asielprocedure in Griekenland niet aan de internationale standaarden voldoet. Verzoekers concluderen dat een overdracht aan Griekenland in strijd is met artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verweerder dient daarom op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 hun asielverzoeken aan zich te trekken.
- 2.7 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrekken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.
- 2.8 De voorzieningenrechter overweegt dat verzoekers hebben gewezen op § 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004. Uit die paragraaf blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;
in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
in de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).
In die paragraaf is voorts vermeld:

regnr:

Awb 07/24208 en 07/24206 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24207 en 07/24205 (beroep)

3

"These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection".

- 2.9 Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de Europese Commissie (EC) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.
- 2.10 Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder reeds hierom niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 2.11 Gelet op het vorenstaande zijn de bestreden besluiten in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontberen deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:85 Awb, de beroepen gegrond en worden de bestreden besluiten vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.12 De verzoeken om een voorlopige voorziening worden, gelet op de gegrondverklaring van de beroepen, afgewezen.
- 2.13 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoekers in verband met de behandeling van de verzoeken redelijkerwijs hebben moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden deze kosten, onder toepassing van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht, vastgesteld op € 956.-- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

regnr. Awb 07/24208 en 07/24206 (voorlopige voorziening)
Awb 07/24207 en 07/24205 (beroep)

4

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvragen dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden;
- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier op - 8 AUG. 2007

E. van der Kris

A. J. v. d. K.

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 8 AUG. 2007

VOOR AFSCHEFFEL CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 5 SEP- 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage

appellant

gemachtigde: mr. D.W. Stevens

ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 8 augustus 2007

met kenmerken Awb 07/24207 en Awb 07/24205

Inzake:

en

met IND-kenmerk 0702-08-0328 en 0702-08-0329

aan te duiden als verweerders

gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy

advocaat te Leeuwarden

Procesvertegenwoordiging

Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51

8017 JV Zwolle

Postbus 40052

8004 DB Zwolle

mr. P. Jonkman

038-8886509

1 Inleiding--

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerken Awb 07/24207 en 07/24205 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter de beroepen tegen de beschikkingen van 7 juni 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 8 februari 2007 hebben verweerders aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw 2000 ingediend.

2.2 Bij afzonderlijke besluiten van 7 juni 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 2.9 en 2.10 op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter overweegt dat verzoekers hebben gewezen op paragraaf 1.4 van het UNHCR rapport van november 2004. Uit die paragraaf blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang: (...)

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.

Aldus zijn zodanige inlichtingen gegeven en concrete, op de zaak betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder reeds om die reden niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het internationaal vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.11 en 2.13 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4,

Vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumpctie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerders op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerders naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

- 4.3 De Staatssecretaris acht van belang dat verweerders niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk hebben gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hen niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een asielprocedure, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerders inhoudelijk te behandelen.

Zie:

- AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);
- AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).

- 4.4 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte de verwijzing van verweerders naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken.
- 4.5 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat het "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in de individuele gevallen van verweerders jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling

niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.

- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerders na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerders naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerders zijn geconcretiseerd, kan, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerders hebben geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten hun asielaanvragen niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de

Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met het beroep op het interstatelijk vertrouwenbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan het gegeven dat de Europese Commissie (*hierna: de Commissie*) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 (*productie 4*) en herhaald in de brief van 18 januari 2007 (*productie 5*), houden is ontkennend geantwoord. De Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.
- 4.14 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.
- 4.15 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin. Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.
- 4.16 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

S Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 7 juni 2007 ingestelde beroepen.

Zwolle, 5 september 2007

Gemachtigde

Mr D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152